

Forfatter: Andresen, Kresten

Titel: BREV TIL: Andresen, Marie Vilhelmine; Andresen, Johan FRA: Andresen, Kresten (1914-12-16)

Citation: Andresen, Kresten: "BREV TIL: Andresen, Marie Vilhelmine; Andresen, Johan FRA: Andresen, Kresten (1914-12-16)", i *Krestens Breve*, H. ASCHEHOUG & CO., s. 41. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-005702162-000-shoot-L0057021620000054.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Krestens Breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Andresen, Kresten, *Krestens Breve*,

Lassigny, 16. 12. 1914.

Kære Forældre!

Jeg har i Grunden ikke stort at skrive om, og dog er der en Del, naar jeg skulde skrive om Julen, men saa kan jeg ikke finde Ord for det. Man maa jo kunne holde Jul henede ogsaa, en Jul under fri Himmel, som Hyrderne holdt den. Saa kan man staa og tænke sig det dejlige Jule-Evangelium og nynne »Dejlig er den Himmels blaas« og »Julebudet«; s. 42 og naar jeg kan, vil jeg gaa hen til Jørgen Brag og Peter Jensen, og saa vil vi se, om vi ikke ogsaa kan holde Jul. Jeg haaber, Kanonerne forstummer den Dag. Ja, vi har Krig her, men Fred har jeg i mit Sind. Og gid Julen vil øge denne Fred, for den gør saa godt.

Jeg har allerede faaet Julegaver fra Misse og Ingeborg, Holger Fink og selvfølgelig Morbror Hans Peter. Han tænker altid paa os og er saa god mod os. Holger og Paula sendte mig en lille Julebog, som jeg er saa glad for. Jeg venter nu kun at høre fra Jer, hvordan I rigtig har det; for jeg synes, jeg har været borte fra Jer saa uendelig længe, og er kommet helt om paa den anden Side af Jorden, hvorfra det ikke staar i min egen Magt at vende tilbage. Derfor synes jeg, det er et helt Under, at jeg ikke desto mindre kan høre fra Jer, faa Ord, som I selv har skrevet. Det er mig en stor Trøst. Skriv tit til mig, fortæl mig de mindste Smaating, som passerer; for saa glemmer jeg jo et Øjeblik, hvor jeg er og lader rolig Granaterne suse.

Her længes alle efter Fred. Det sker undertiden, at en Vildfremmed kommer og staar stille og siger: »Aa, gid der var Fred!« Og mange af dem har været med fra Begyndelsen af, da Kuglerne regnede om dem; nu har de ligesom faaet Haabet fornyet, at de dog kan slippe levende hjem igen, naar der først bare var Fred. Jeg véd ikke, hvad for et Ben, jeg vilde staa paa, den Dag det lød, nu er der Fred, og nu kan enhver drage, hvorhen han vil! Hvilken uendelig Jubel der vilde blive, og den maa dog komme engang, for hvem der ikke forinden har faaet tilstedt sit Rejsepas, og dem vil der endnu blive en Del af.

Men naar Abilden staar i Bløster, saa haaber jeg, at det ny Evangelium vil lyde over Jorden; jeg tør ikke haabe det før, men jeg vilde saa gerne. Og naar jeg saa kommer hjem en skønne Dag, saa vil jeg haabe, at alt er, som det var i gamle Dage; kun vil jeg se med andre Øjne paa det, men det er ingen Skade til. Saa vil man rigtig kunne synge:

Dejlig er Jorden,
prægtig er Guds Himmel,
skøn er Sjælenes Pilgrimsgang.

Maaske det ikke bliver min sidste Julehilsen, men der kan jo ogsaa trænges til mange gode Ønsker om en god Jul.